

Коли слово «час» рівноцінне слову «ЖИТТЯ»

Навчаннями «Сі бриз-2010» керуватиме депутат Одеської обласної ради генерал-лейтенант Григорій ПЕДЧЕНКО

Євген ТИЩУК

У 1994 році наша країна приєдналася до програми НАТО «Партнерство заради миру», а вже в липні 1997-го року в її рамках відбулися перші двосторонні українсько-американські навчання «Сі бриз», головною метою яких було проведення миротворчої операції та пошуково-рятувальних заходів на території країн, що постраждали від стихійного лиха. Навчання проводилися щорічно, за винятком 2006 та 2009 років. Цього року міжнародні військово-морські навчання «Сі бриз-2010» заплановано на середину липня. Триватимуть вони кілька тижнів. Планується, що берегова фаза проходитиме на території військового полігону «Широкий лан» на Миколаївщині, а морська – у північно-західній частині Чорного моря. Штаб навчань розташовуватиметься у Західній військово-морській базі ВМС ЗС України в місті Одесі. За попередніми даними, у «Сі бриз-2010» візьмуть участь дев'ять країн – Азербайджан, Бельгія, Грузія, Данія, Молдова, Німеччина, США, Туреччина та Україна.

До навчань – готові! Тримайтеся, корсари...

У травні в Одесі на підсумковій конференції з підготовки українсько-американського навчання «Сі бриз-2010» заступник командувача Військово-Морських Сил Збройних Сил України з бойової підготовки контр-адмірал Віктор Носенко повідомив, що їхня мета – відпрацювати дії багатонаціональних штабів та сил під час проведення міжнародної антипіратської операції.

За повідомленням прес-центру командування Військово-Морських Сил ЗС України, від нашої держави в навчаннях «Сі бриз-2010» братимуть участь не

лише ВМС, а й підрозділи Сухопутних військ та Повітряних Сил ЗС України, Державної прикордонної служби України.

Загалом від ВМС України плановано залучити 16 кораблів, катерів та допоміжних суден, посиленний батальйон морської піхоти, водолазний підрозділ, два вертольоти та два літаки. Сухопутні війська виділяють на навчання «Сі бриз-2010» чотири транспортні та один санітарний вертоліт Мі-8, Повітряні Сили – літак аеромедичної евакуації Ан-26 «Віта». А Державна прикордонна служба України буде пред-

ставлена п'ятьма патрульними катерами.

По одному піхотному взводу направлять Грузія й Молдова, від США – один корабель та групу водолазів, від Туреччини – один корабель та два катери, від Німеччини – літак С-160 та групу інструкторів з парашутно-десантної підготовки, від Данії – групу водолазів.

Кульмінацією навчань «Сі бриз-2010» має стати визволення судна, яке разом з екіпажем захоплене піратами, та висадка морського й повітряного десанту для знищення піратської бази на березі.

Чи потрібен Одесі «Сі бриз»?

Дискусії саме на таку тему останнім часом відбувалися у медійному просторі Південної Пальмири. Приводом для цього стало звернення депутатів Одеської обласної ради до центральної влади України з проханням не допустити проведення міжнародних навчань «Сі бриз-2010» на території Одещини. На думку голови фракції блоку Наталії Вітренко «Народна опозиція» Ольги Соловенко, проведення «Сі бризу» викликає занепокоєння громадськості через допуск військових сил інших держав на наші терени. Іншу думку має заступник Одеського міського голови, депутат обласної ради Микола Сердюк:

– Таке рішення шкодить іміджу Одещини та інтересам України, адже нам потрібна армія, яка провадить військову підготовку, і, оскільки в державному бюджеті коштів на це обмаль, участь у міжнародних навчаннях, що фінансуються не за рахунок держбюджету, – чи не єдина можливість наших військових покращити свій професійний вишкіл, – каже він.

І має рацію. Щоб не бути голослівним, наведу деякі циф-

ри. Під час останніх навчань «Сі бриз-2008» кораблями багатонаціонального з'єднання було проведено 76 тренувань кораблів у морі, практичні артилерійські стрільби по морських цілях, 410 парашутних десантувань, 24 години водіння на плаву кожного БТР-80. 364 години водолазної підготовки, з них 42 години – вночі! Кораблі під час маневрів пройшли близько 8000 миль, бойові літаки зробили 55 вильотів.

Навчання «Сі бриз-2008» коштували 4 мільйони гривень, й левову частку витрат узяла на себе американська сторона.

То хіба це погано? Хіба це не на користь Україні та її Військово-Морським Силам?

На думку депутата Одеської обласної ради, юриста Михайла Баймуратова, більшість його колег, представників Партії регіонів, котрі голосували за те, щоб не допустити проведення міжнародних навчань «Сі бриз-2010» на території Одещини, хотіли догодити Президентові України. Проте, як з'ясувалося, Віктор Янукович нічого проти проведення міжнародних навчань не мав, і згодом, 18 травня цього року, Верховна Рада прийняла Закон

«Про схвалення рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України в 2010 році для участі в багатонаціональних військових навчаннях».

Від політичних маніпуляцій до братерства і співпраці!

Починаючи з 1997 року мені як журналісту доводилося брати участь у висвітленні навчань «Сі бриз». Мав змогу переконатися, як рік у рік зростає рівень підготовки наших військовослужбовців, їхня здатність діяти спільно з іноземними колегами. Водночас тема НАТО і навчань стає благодатною для політичних маніпуляцій.

Чого домагаються? Заборонити заходити американським чи іншим військовим кораблям альянсу до наших портів? Можливо, щоб і українські військові кораблі не приймали в країнах НАТО? Даруйте, але тоді в Середземному морі нас

майже ніде не чекатимуть в гості, і в Чорному також. Нікуди, крім Росії, ми не зможемо завітати як партнери. Чи цього прагнемо?

Усі, хто бачив культовий американський блокбастер «Спасіння рядового Райана» (режисер Стивен Спілберг), пам'ятають, через які випробування пройшла група військових задля евакуації лише одного солдата. Мораль кінострічки проста: людина – не гвинтик у державній машині і не гарматне м'ясо, життя навіть одного громадянина – безцінний дар!

Тож міжнародні навчання «Сі бриз» є доброю можливістю запо-

зичити відповідного досвіду у наших партнерів, які завжди воювали не кількістю, а якістю!

Під час навчань не раз запитував себе: «Чим їхні «профі» кращі за наших»? Переважно нічим. Адже не має значення, де ти служиш, хто ти за національністю. Має значення одне – майстер ти своєї справи чи ні.

Такої ж думки і командир Західної військово-морської бази капітан I рангу Карен Хачатуров:

– Під час «Сі бриз-2008» наші морські піхотинці вперше стрибали з німецькими парашутами з німецького літака, виконали вправу

40

на «відмінно», і моряки впоралися гідно зі спільним завданням.

Я на власні очі не раз мав можливість бачити, як під час вододлазних робіт хлопці з України стабільно демонструють добрі навички. І на власні вуха чув від них про нестачу новітніх зразків вододлазного обладнання.

Наші в індивідуальній підготовці не поступаються американцям. Вони також можуть затримувати дихання під водою до п'яти хвилин, перебувати у відкритому морі до семи діб, харчуватися медузами та водоростями... Проте вони не можуть своїм коштом придбати новітні гідропристрої, акваланги, шоломи. Та й що казати, зарплатню наших спеців не порівняти з натівською.

І все-таки є чого повчитися в американських контрактників. Вони – професіонали, люблять себе і вимагають шанобливого до себе ставлення з боку командирів та начальників. Наприклад, якщо написано в контракті, що перед польотом бойових винищувачів льотчик американських ВМС має отримати гарячий шоколад, то, будь ласка, продовольча служба, «розбийся», а виконай умови договору.

Так само в контракті американських військових моряків указано, що на території іноземної держави їх мають забезпечувати чистою питною водою. Тож дехто з них готовий був отримати тепловий удар, але пити таки чисту воду...

Отже, міжнародні військово-морські навчання «Сі бриз» – це не данина моді, а важливий корисний досвід військової співпраці у морі, в повітрі та на суші.

Більш того, за умов стихійного лиха, катаклізмів, техногенних катастроф, піратства, локальних військових конфліктів, коли слова «час» і «життя» рівнозначні, сучасні бойові дії передбачають формати багатонаціональної участі. І це добре розуміють, наприклад, росіяни, які значно активніше, ніж ми, співпрацюють з країнами НАТО. Тож висновки робить самі, виходячи зі здорового глузду, а не політичних уподобань.

Усі знімки, використані в оформленні матеріалу, зроблені автором під час міжнародних військово-морських навчань «Сі бриз-2008»

Звернення депутатів Одеської обласної ради до центральної влади України з проханням не допустити проведення міжнародних навчань «Сі бриз-2010» на території Одещини прокоментував **голова обласної ради Микола СКОРИК**:

– Я не хотів би розглядати цю ситуацію в контексті: «Регіони» критикували «Сі-бриз», коли були в опозиції, і почали підтримувати, коли прийшли у владу». Ситуація нині цілковито інша, ніж кілька років тому. Тоді йшлося про вступ України до НАТО. А тепер основи нашої зовнішньої політики чітко визначено: Україна прагне до Європейського Союзу, проте однозначно відмовляється від вступу до НАТО. У цьому немає суперечності. НАТО є одним з гравців у світовому геополітичному масштабі. Тож не співробітничати з цією організацією неможливо, якщо ми відкрита, цивілізована держава. Основа для такої співпраці – не зовнішній ворог в особі якоїсь країни, а боротьба з міжнародним тероризмом, стихійними лихами тощо.

До речі, керуватиме навчаннями новий **начальник Генерального штабу Головнокомандувач Збройних Сил України, генерал-лейтенант Григорій ПЕДЧЕНКО**. Наш колега, депутат обласної ради. Тому хочу привітати Григорія Миколайовича з цим призначенням і сказати, що для нас велика честь бачити його в наших лавах.

